

det skulde være Normen, at Invalideforsørgelsen skulde gennemgaaende forhøjes med 20 pCt., og der blev da opstillet en Beregning, som viste, at dette vilde svare til de nye Sætser, og dermed være da alle Parter tilfredsstillende. Her i Thinget var man sig ganske vist bevidst, at der var nogen Ulighed i Beregningsmaaden i Normen for Fordelingen af disse Understøttelser indenfor de enkelte Invalideklasser, og jeg mindes i den Henseende udtrykkelig, at, dengang da Forslaget om den Forhøielse af Invalideunderstøttelsen blev vedtaget paa Finantsloven, blev det udtrykkelig mundtlig udtalt her i Thinget, at, da den almindelige Finantslov ikke indeholdt Regler for Fordelingen af disse 20 pCt., saa ønskede man, at Regjeringen skulde benytte dem saaledes, at de bleve fordelte efter de Regler, der indeholdtes i det Lovforslag, som man paa Forhaand i Realiteten var bleven enig om, medens dets Emanation som Lov var stødt paa andre Banfkeligheder. Det vil altsaa sige, at Tanken fra Folkethingets Side var den, at den forandrede Klasseinddeling eller Afdelingsinddeling mellem Invaliderne skulde gjøres til Grundlag for Fordelingen af den procentvise Forhøielse. Da man forhandlede Loven af 1876, blev der fra Regjeringens Side gjort gjældende, at denne Fremgangsmaade vilde støde paa uovervindelige Banfkeligheder, eller om ikke uovervindelige, saa dog særdeles store Banfkeligheder, fordi det maatte nødvendiggjøre Omreguleringen af de allerede givne Invalideunderstøttelser. Denne Uleilighed ønskede man ikke at have og vilde derfor tage det mere en bloc som en procentvis Forhøielse over det Hele. Saaledes kom Loven istand, og nu foreligger der Forslag fra Regjeringen om at gaa til en betydelig større Forhøielse af Invalideforsørgelsen, end der tidligere endog har været foreslaaet. Jeg vilde have sat mere Pris paa, om Regjeringen vilde have sagt sine Motiver til denne Sags Fremlæggelse noget mere rent ud, thi jeg kan oprigtig talt ikke i Motiverne til dette Lovforslag se nogen rimelig Dækning for det Omslag i Stemning, som er foregaaet hos Regjeringen i denne Sag fra dengang til nu. Den høitærede Minister siger nemlig i Motiverne, at Grunden til, at han er fremkommen med dette Lovforslag, er den, at Forskjellen indenfor Invalideafdelingerne er saa stor, Grænderne mellem Maximum og Minimum ere saa forskjellig, at omendskjøndt Gjennemsnitsforsørgelsen efter Loven af 1876 baade for de ældre og de yngre Invalider er lige, saaledes som ogsaa Forudsætningen var for Loven, saa vilde dog de ældre Invalider, som faae Understøttelse af 20 pCt. af den

tidligere bevilgede Understøttelse, ikke kunne naae Maximalgrænsen for Afdelingerne ifølge Loven af 1876. Derjom dette var Grunden eller jeg vil ikke engang sige den eneste Grund, men blot den overveiende Grund for at fremkomme med Forslaget, ser jeg dog ikke, hvorfor man er kommen med netop et Forslag af det Indhold som dette har, thi det vilde man kunne opnaa paa flere andre Maader og navnlig ved, at Administrationen paatog sig den Uleilighed at foretage en Omregulering af Sætserne, saaledes at selve Gjennemsnitsbeløbene ikke derfor behøvede at forandres. Jeg siger, at dette motiverer derfor øiensynlig ikke Regjeringens forandrede Opfattelse af denne Sag, og jeg maa forsaavidt beklage, at dette Motiv bliver fremstillet som det Rette, fordi det ligesom kunde give en Godkjendelse af den Betragtning, at der fra Lovgivningens eller Repræsentationens Side var begaaet en Uret i dette Forhold. Jeg vilde have sat meget mere Pris paa, om Regjeringen rent ud havde sagt: Vi fortryde, at vi tidligere have gjort Banfkeligheder fra Begyndelsen af ved denne Sags Gang, og vi vilde gjøre det godt nu ved at give dobbelt saa Meget, som Folkethinget i sin Tid vilde give; vi foreslaa derfor ikke en Forhøielse af 20 pCt. som dengang, men udover de 20 pCt. endnu 25. Havde man sagt saaledes, tror jeg, at den høie Regjering vil indrømme, at man var kommen dens egne Motiver noget nærmere end saaledes, som det nu fremstilles i Lovforslagets Motiver. Jeg forudsætter ialtfald, at saaledes forholder det sig. Jeg skal ikke trænge ind i de Indflydelser, der i denne Henseende kunde gjøre sig gjældende, og skal paa ingen Maade dvæle ved den Agitation, hvis Uholdbarhed overfor adskilligt Andet faa selvom ogsaa overfor Folkethinget er indlysende for Enhver. Det er let at springe den over. Naar vi nu altsaa staa overfor dette Forslag, indbragt af Regjeringen, saa har jeg den Tro, at Folkethinget vil vedkjende sig sin gamle Interesse for Invaliderne, og at man vil være beredvillig til ogsaa at gaa dette Skridt yderligere, og jeg maa antage, at Grunden dertil ogsaa nærmest er den, at dette Lovforslag særlig vil komme de ældre Invalider tilgode. Vi maa være os klart bevidste, at ved det Forslag, vi her behandle, begunstige vi de ældre Invalider: gjennemsnitlig med en Understøttelse af 25 pCt. mere, end de yngre faae, men jeg antager, at dette Hensyn vil Folkethinget ogsaa være fuldt villigt til at vedkjende sig, og at man er beredt til at stille de ældre noget gunstigere, da de selvfølgelig trænge mere, og alt som Aarene gaa, bliver Trangen større og større.